

Williams første fest

Elias rækker mig endnu en drink. Jeg overvejer et splitsekund, hvad der er i, men tænker ikke videre over det. Elias bliver ved med at hælde drinks i mig, og jeg er lige ved at stoppe ham, men så husker jeg, at jeg i sidste uge lovede ham at drikke mindst ti shots, mig som ellers aldrig drikker. Efter for-festen tager vi over til Rebeccas fest. Jeg kan mærke, at jeg bliver nervøs jo mere vi nærmer os musikken. Mine venner er tit ude at feste, men det her er den første fest, som jeg er til. Jeg har ikke sagt det til dem, fordi jeg skammer mig over det. Jeg synes det er enormt pinligt, at det er den første fest, min mor giver mig lov at gå til.

Da vi kommer ind kan jeg mærke den høje musik pumpe i kroppen. "Kom så William lad os danse" siger Elias. Jeg har egentlig ikke lyst, men føler mig presset til at sige ja. Jeg går over til Elias, men kan ikke få mig selv til at danse, så jeg står bare og tripper lidt. Rebecca kommer over mod os, og stikker en drink i hånden på mig. Hun kigger på mig, som om hun vil have mig til at bunde den med det samme. Jeg tager en dyb indånding, ser på drinken og bunder den. Jeg bryder mig egentlig ikke særlig meget om alkohol, men jeg har jo lovet Elias det, så jeg kan ikke sige stop, men bliver i stedet ved. Både Rebecca og Elias bliver ved med at give mig drinks, indtil jeg til allersidst ikke tænker, men bare danser, og føler at jeg kan alt. Jeg har drukket mindst ti shots, som jeg havde lovet Elias. Jeg er så fuld, at jeg ikke kan stoppe. Pludselig kan jeg mærke, at jeg ikke har det så godt, og skynder mig ud på toilettet, hvor jeg kun lige når at kaste op i toilettet og ikke på gulvet. Efter at have kastet op har jeg det overraskende godt. Min telefon vibrerer i lommen, jeg tager den op og ser, at det er min mor der ringer. Hvis nogen ser det, bliver jeg gjort totalt til grin, så jeg lægger den bare tilbage i lommen, og lader som om ingenting er sket. Jeg får øjenkontakt med Rebecca, og går over til hende. "Hey Rebeca vil du lige med udenfor?" Jeg kan godt lide Rebecca, mere end bare som ven, men jeg tør ikke sige det til hende, selvom jeg er fuld. Hun bliver ved med at spørge, hvad jeg ville tale med hende om, men jeg kan bare ikke få det sagt, så jeg siger at jeg bare trængte til lidt frisk luft. Vi er begge helt stille, og dum som jeg er, kommer jeg selvfølgelig til at sige, at det er første gang jeg får lov til at drikke alkohol. Hun tror det er en joke og begynder at

grine, så jeg spiller med på den og begynder også at grine. Det er måske ikke et ægte grin, men det er bedre end at blive gjort til grin foran mit crush. På vej ind kigger jeg på min telefon, og ser at klokken er kvart i to. Jeg kan tydeligt huske min mors lange prædiken om, at hvis jeg ikke kommer hjem præcis klokken to, er det min første og sidste fest jeg er til. Jeg er i gang med at tage min jakke på, og kan høre Elias' stemme. "Hvad så har din lille mor ringet og sagt at du ikke skal gå for sent i seng? Ha-ha." Jeg kan jo ikke sige, at det er rigtigt, for så vil han bare drille mig resten af mit liv, og jeg vil jo heller ikke have, at det er den sidste fest i mit liv. "Nej, jeg er jo ikke en baby, jeg fryser bare lidt," siger jeg.

Jeg kaster op flere gange, og får drukket noget mere og kan slet ikke tænke klart, og drikker bare videre. Mit hoved begynder at dunke, og jeg kan mærke, at jeg bliver træt, så jeg lægger mig på sofaen, og falder i søvn.

Jeg vågner ved at en masse mennesker, der både er nogle jeg kender, men også fremmede, står og tegner mig i ansigtet med sprittusch. Jeg skynder mig ud på badeværelset for at kigge mig i spejlet. Hvad kommer min mor ikke til at tænke? De har totalt overmalet mit ansigt, med alle mulige upassende ting. Jeg prøver at vaske det af, det virker lidt, men det er stadig tydeligt. Mod min vilje går jeg igen ind til festen, og danser videre. Da klokken bliver lidt i fire, går Elias og jeg dalrende hen mod togstationen. Vi ser at toget først kommer om ti minutter. "Jeg tror ikke på, at du tør stå på togskinne i et lillebitte minut" siger Elias til mig. "Jo selvfølgelig gør jeg da det, jeg kan stå der meget længere tid end dig." Elias stiller sig ned på togskinne i to minutter. Mit hjerte banker hurtigere end nogensinde før, da jeg stille og roligt kravler ned på skinnerne. Det eneste jeg kan tænke på er, at jeg bare er nødt til at slå Elias' rekord. 30 sekunder er gået, og så slår det mig, at min mor har sagt, at jeg giver hende mere skyldfølelse end nogensinde før, hvis der sker mig det mindste. Det er de to ting, som jeg tænker på, indtil jeg ser to skarpe lygter der med fuld fart kommer tættere og tættere på. Jeg prøver at kravle op til Elias, men jeg kan ikke komme op. Mit hjerte banker og banker, indtil lygterne er lige foran mit ansigt. Det er umuligt for toget at stoppe...